

DELOVNO ZBOROVANJE VZHODNOALPSKO-DINARSKIH FITOCENOLOGOV V TRSTU

Mitja Zupančič

Po temeljiti predlanski pripravi 23.–25. 5. 1979 v Velikem Repnu nad Trstom) na letošnje delovno zborovanje vzhodnoalpsko-dinarskih fitocenologov v Trstu smo z delom zborovanja zadovoljni. Osrednja tema zborovanja je bila ekološka, horološka, vegetacijska, sintaksonomska, taksonomska in ekonomsko-gojitvena problematika vrste *Ostrya carpinifolia*. Zborovanje *Ostrya-Symposium* so organizirali italijanski fitocenologi s pomočjo njihovega društva Società Italiana di Fitosociologia v okviru Vzhodnoalpsko-dinarskega društva za proučevanje vegetacije (Ostalpin-dinarischen Gesellschaft für Vegetationskunde). Udeležilo se ga je okoli 50 znanstvenikov, članov tega društva, iz petih držav. Najštevilnejši so bili Italijani, s prek 20 udeleženci in gosti, Jugoslovanov je bilo 19, od tega 6 Slovencev, 7 Avstrijcev, 2 Nemca, 2 Švicarja in 1 Madžar.

V dveh dneh, 7. in 9. junija, se je zvrstilo 22 referatov, ki bodo izšli prihodnje leto v novem glasilu univerzitetnega botaničnega inštituta v Trstu *Studia Geobotanica*. Dva dneva, 8. in 10. junij, sta bila namenjena celodnevima študijskima popotovanjema.

Predavanja so zajela precejšen del problematike, ki jo je narekoval program zborovanja, ki je zajel celotno najstrožje območje vzhodnoalpsko-dinarskega prostora (Avstrija, Italija, Jugoslavija). Prispevki so celo presegali to območje, zlasti pa razprave ob referatih. Nekatere razprave so bile tako poglobljene, da jih lahko štejem za koreferate. V tem pogledu so bili najživahnejši italijanski kolegi, zlasti D. Lausi in L. Poldini, med Avstrijci H. Reisingel, Madžar A. O. Horvat, Nemeč P. Seibert, od Jugoslovanov pa I. Trinajstić in P. Fukarek.

Največ referatov je obravnavalo vegetacijsko problematiko; predvsem pomen vrste *Ostrya carpinifolia* kot graditeljice ali sograditeljice fitocenoza ali vrste, ki se v manjši meri pojavlja v različnih drugih termofilnih in termofilno-heliofilnih fitocenoza od Mediterana do ekstremno toplih rastišč v celinskem svetu. Razpravljali smo o razvojnih poteh posameznih fitocenoza, kjer ima *Ostrya carpinifolia* pomembno vlogo, o razprostranjenosti te vrste in o njenih sistematskih problemih. Predstavljene so nam bile tudi sinekološke in autekološke raziskave *Ostrye carpinifoliae*. Dotaknili smo se gospodarjenja s fitocenoza kjer dominira, kodominira ali pa je samo prisotna.

Kot smo že omenili se je zborovanja udeležilo 6 Slovencev: dr. L. Marinček, dr. E. Mayer, dr. I. Puncer, mag. A. Seliškar, dr. T. Wraber in dr. M. Zupančič. L. Marinček in A. Seliškar sta prebrala referat: Mozaičen kompleks realnih fitocenoza in njegov sindinamičen odnos na rastišču naravne potencialne asociacije *Ostryo-Fagetum*, I. Puncer in M. Zupančič pa: Ekološki in gospodarski pomen vrste *Ostrya carpinifolia* v Sloveniji.

Prvi dan terenskega dela smo križarili po okolici Udin (Videm). Ogledali in razpravljali smo o fitocenozaški, floristični in ekološki problematiki asociacij *Carici umbrosae-Quercetum petraeae* Poldini, *Tilio cordatae-Ostryetum* Forniciari in *Mercuriali ovatae-Quercetum pubescentis* Poldini. Poslednja asociacija je podobna naši *Quercu-Ostryetum* HT. 1938 s. lat. Naslednja ekskurzija je bila v okolico Tolmezza. Ogledali smo si suho in toplo predalpsko travnišče oziroma

kamnišče na vršaju hudournika *Centaureo dichroanthae-Globularietum cordifoliae* S. Pignatti in njene razvojne faze oziroma dinamiko, ki gre od začetne faze *Dryas octopetala-Leontodon hyoseroides* prek omenjene asociacije v grmišču *Pinetum austroalpinum pinetosum mughi* in v relativno boljših ekoloških razmerah v heliofilni gozd *Pinetum austroalpinum pinetosum nigrae*. Obe študijski potovanji je uspešno vodil dr. Livio Poldini.

Pohvaliti moramo italijanske kolege, na čelu z dr. Eriko in dr. Sandrom Pignattijem, ki so domiselno in racionalno izpeljali organizacijo tega zborovanja.

Na skupščini društva smo za novo mandatno obdobje izvolili novo vodstvo. Predsednik društva je dr. E. Mayer, podpredsedniki so dr. L. Iljanić, dr. L. Poldini, in dr. H. Nikelfeld, glavni tajnik je dr. L. Marinček in vodja dokumentacijskega centra dr. Erika Pignatti.

Jubilant MARTIN POTOČNIK

»Če je kdo od naših gozdarjev naredil za domače in tudi za splošno gozdarstvo v takratnih letih kaj dobrega in naprednega, je bil eden tistih zagotovo Martin.« Tako so govorili njegovi sodobniki in njegovi nasledniki pred devetimi leti, ko je odhajal v pokoj in prav tako ugotavljajo danes, ko obhaja svojih sedemdeset let.

Gre za dvoletno sadjarsko vinarsko šolo v Mariboru. Na ravni meščanske šole ga uči znameniti slovenski sadjar prof. Priol. Konča jo z odliko.

Kam zdaj? Svet in življenje na njem se še bolj zapirata. Doma počaka prve priložnosti. Svetovna kriza trka vedno glasneje na vrata in sega s praznimi rokami do mize.

V Mariboru snujejo enoletno gozdarsko šolo. Za velike gozdne posestnike šolajo gozdne čuvaje. Takrat ga gozd pritegne. Veličastnejši je kot sadovnjak, lepši, zanimivejši. Petindvajset jih je. Uči jih inž. Sotošek, inž. Zirenfeld, inž. Vodopivec. Slovenščine in srbohrvaščine jih uči dr. Franc Sušnik. Šola je hitro pri kraju. Služenje vojaškega roka ga reši zopetnega kam? Ko sleče vojaško suktnjo ustanovijo v Mariboru dvoletno gozdarsko šolo. Vodi jo inž. Sotošek, človek naprednih in revolucionarnih idej. Ker ima že enoletno šolo za seboj, ga vzame naravnost v drugi letnik. Preizkusijo ga vsi profesorji kaj zmore, občutek dobi, da ga vprašujejo več kot druge.

Po treh letih službovanja v Belju se vrne v Mursko Soboto. Na banovini dobi mesto uradniškega pripravnika. Je prvi gozdar, ki ga takrat sprejmejo v Sloveniji in državno službo. Po treh letih položi gozdarski administrativni strokovni izpit. Z banovinskim dekretom ga leta 1938 premestijo za sreskega gozdarja v Dravograd. Okrog sebe okuša zmajevsko prebujanje nemškutarstva, ki voha bližnji Hitlerjev prihod. Ob jugoslovansko-avstrijski meji rešuje zadolžene kmetije pred grabežljivo roko nemško obarvanih mogotcev. Kadar je potreba, se »pregreši« tudi zoper strogo strokovnost, da le kmet lahko odplača dolgove in da ostane posestvo slovensko. Odide za gozdarja k srednjeevropskim rudnikom svinca v